

lagt Justitsministeriet, Indenrigsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Foreningen af Naturfredningsformænd og derefter af det paagældende Udvalg under Friluftsudvalget paa visse Punkter omarbejdet som Følge af det af de nævnte Myndigheder fremførte.

I Udvalgets Lovforslag var der optaget en Bestemmelse om Erhvervelse af Areal til og om Anlæg af *Udflugtsstier*, men efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder er de i denne Henseende fornødne Bestemmelser optaget for sig selv i §§ 12 og 13 med en Affattelse, som bedre passer for dette særlige Forhold.

Udgangspunktet for Lovforslaget har været, at det har vist sig i visse Tilfælde at være nødvendigt, at det offentlige kan træde til og fremskaffe de for Friluftslivet nødvendige Arealer. Principielt er, som ovenfor berørt, Muligheden herfor allerede givet ved Loven om Naturfredning af 7. Maj 1937, der i §§ 1, 13 og 23 giver Regler om, at der kan *aabnes Adgang til at færdes i Naturen paa Steder, hvor saadan Færdselsret af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden*. Det fremgaar ogsaa klart nok af disse Bestemmelser, at der her ikke alene er Tale om en ren Passageret, men ogsaa om Adgang til at dvæle paa Stedet, Badning o.s.v. I givet Tilfælde vil saadan Benyttelse antage Karakter af fuld Udryttelse af Arealet, og i saa Fald er en servitutmæssig Ordning ikke fyldestgørende, men der foreligger da naturligt Grundlag for *Erhvervelse af Arealet*. Dette er ogsaa forudset i § 13, der aabner Mulighed for, at saadan Erhvervelse kan foregaa ved, at Arealet afstaas til Staten eller en Kommune, og at Adgangen for alle og enhver kan gennemføres ved, at Arealet eksproprieres. Der savnes imidlertid som foran bemærket i Naturfredningsloven en Række Regler til nærmere Ordning af Forholdene i Forbindelse med saadanne Erhvervelser, og derfor frembyder Anvendelsen af Naturfredningsloven i disse Tilfælde visse Vanskeligheder.

I det store og hele tør det nu vel forudsættes at man som hidtil kan træffe de fornødne Ordninger, uden at Staten behøver at træde til og lade Erhvervelser foretage efter de i Lovforslaget optagne Regler. Men i givet Tilfælde kan det blive nødvendigt, at Staten yder sin Bistand, og for saadanne Tilfældes Skyld er det ønskeligt, at der foreligger nærmere udformede Regler, baade med Hensyn til de Forudsætninger, som maa kræves opfyldt, med Hensyn til Fremgangsmaaden og med Hensyn til den nærmere Ordning af de ved Erhvervelsen til det bestemte Formaal opstaaede Forhold.“

Efter udførligt at have gjort Rede for Lovforslagets Tilblivelse og Indhold sluttede *Statsministeren* sin Fremsættelses-tale saaledes: